No. 49 1839

BREDASCHE COURANT.

STAAT- LETTERKUNDIG- EN WETENSCHAPPELIJK

NIEUWS- BLAD.

Woensdag 27 Februarij.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 24sten Februarij.

De *Moniteur* behelst een uitvoerig rapport van den minister voor [illegible] door eene koninklijke ordonnantie gevolgd, waarbij eene nieuwe organisatie betreffende de dienst en het beheer der openbare bibliotheken wordt vastgesteld. De heer *Ch. Dunoyer* is tot algemeenen administrateur der koninklijke bibliotheek benoemd, en de heer *Jomard* tot honorairen president van het conservatoire dier bibliotheek.

— Men wil dat de heer *Molé* thans meer dan vroeger geneigd zou zijn, om de geschillen met Mexiko door de bemiddeling van Engeland bijgelegd te zien. *La Revue de Paris* geeft te kennen dat men vroeger minder ooren daartoe had, omdat men vooraf het een of ander wapenfeit wilde uitgevoerd hebben, dat tot verhooging van den franschen krijgsroem kon strekken. Nu men dit verkregen had, zou men dus eer gezind wezen, om de bemiddeling [illegible] van Engeland of Amerika aan te nemen, en deze stemming ook de reden zijn, dat men er van afgezien had, om landingstroepen naar Amerika te zenden.

— De heer *Guizot* heeft een nieuwen brief openbaar gemaakt, thans aan den maire van Lisieux gerigt. Dezelve behandelt de groote kwestie van oorlog of vrede, en moet strekken, om het ministerie te verwijten, dat het de oppositie voorstelt als den algemeenen oorlog te willen, en het daarheen te leiden, dat dezelve onvermijdelijk zou veroorzaakt worden, wanneer de kiezers zich niet houden aan het tegenwoordig voor den vrede gestemd en Frankrijks voorspoed [illegible] laat zich dus aangaande als volgt uit: „Zie hier wat deze brief bewijst: De coalitie begint te vreezen, dat de gevolgen van zijne staatkunde, gevolgen [illegible] voor het behoud van den vrede, door het land [illegible] geworden. De openbare meening heeft zich met der daad niet laten misleiden. Ziende met welk eene ligtzinnigheid de hoofdleiders der coalitie, op de tribune en in de dagbladen, de traktaten voor niets rekenden heeft de openbare meening den staat der kwestie volkomen begrepen; dezelve wordt overal in deze weinige woorden zamengevat: Met het ministerie van 15 April een vasten en eervollen vrede, met de coalitie den oorlog."

— Men wil dat aan den heer *Duperré* openingen zijn gedaan, om bij eene eventuele verandering van ministerie den admiraal *Rosamel* als minister van marine te vervangen.

— Voor eenige dagen is overleden de heer *Parquin*, oudste lid van de orde der advokaten. Bij zijne begrafenis op gisteren werden door de heeren *Ganneron*, *Mauguin* en *Estienne* lijkredenen boven zijn graf uitgesproken.

— Verscheiden bladen hebben aangekondigd, dat de bekende *de Potter* zich dezer dagen heimelijk naar Brussel begeven had. Dit wordt thans tegengesproken, met de verzekering dat hij Parijs niet verlaten heeft.

— Heden, [illegible] van den Zondag, geene fondsnotering.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 26sten Februarij.

Bij besluit van Zijne Majesteit zijn benoemd: tot secretaris van de grietenij Idaarderadeel, *J. van der Veen*; tot opperstrandvonders in de provincie Zeeland: in het ressort van de heerlijkheid Domburg, *A. van der Meule*; in het ressort van de heerlijkheid Bommenede, *J. Hoeke Cz.*; in het ressort van de heerlijkheid Borssele, *A. Westerwijk Ossewaarde*; in het ressort van de heerlijkheid der Vier Bannen van Duiveland, jonkheer *K. W. de Jonge*; in het ressort van de heerlijkheid Ooster- en Sirjansland, jonkheer *K. W. de Jonge*.

— De tweede luitenant bij het bataillon jagers n°. 27, *A. du Cloux*, dienstdoende in de Westindië, is tot 1sten luitenant bij het bataillon bevorderd.

— Zijne Majesteit heeft bepaald, dat aan den koninkl. pruissischen overste te Kleef, *J. Mauvillon*, wegens het aan Hoogstdenzelve aanbieden van een pracht-exemplaar van het tweede deel van het door hem uitgegeven werk, bevattende vertalingen in het hoogduitsch van voortbrengselen der nederlandsche letterkunde, de gouden medaille van de 4de grootte zal worden uitgereikt.

— De *Staatscourant* houdt een berigt van den opperkamerheer graaf *van Bylandt*, dat het hof met den 26sten dezer ligten rouw voor acht dagen zal aannemen ter gelegenheid van het overlijden der prinses *Douarriere* van Tour en Taxis, geboren prinses van Mecklenburg Strelitz.

— Ten gevolge van de jongste door de regering in het bij de Tweede Kamer aanhangige ontwerp van wet, tot herziening der bestaande wet op het Muntwezen, gemaakte veranderingen, luidt hetzelve thans als volgt:

Wij WILLEM, enz.

Alzoo wij in overweging genomen hebben, dat zich in de uitvoering van de wet tot regeling van het Nederlandsche Muntwezen van den 28sten September 1816 (Staatsblad n°. 50) zwarigheden hebben opgedaan, vooral voortgevloeid uit de daarbij aangenomen betrekkelijke waarde tusschen de gouden en zilveren standpenningen, nadat eene aanzienlijke uitbreiding van den muntslag der eerstgenoemden heeft plaats gevonden;

Dat het wenschelijk is deze zwarigheden op te heffen, ten einde gevolg zou kunnen worden gegeven aan eene hermunting van de oude zilveren muntspecien, welke wegens de afslijting meer en meer noodzakelijk is geworden, en dat ook sommige andere bepalingen van gezegde wet wijziging vereischten.

Zoo is het, enz.

Art. 1. De zilveren nederlandsche gulden zal bevatten 9 wigtjes 450 duizendsten fijn zilver;

Het gehalte zal zijn 945/1000.

Het gewigt van den gulden zal zijn van tien wigtjes.

Het meervoud en de onderdeelen van den gulden, zullen op hetzelfde hiervoren bepaalde gehalte vervaardigd worden, en ten aanzien van derzelver gewigt in evenredigheid met dat van den gulden moeten staan.

Art. 2. In plaats van den drieguldén, zullen voortaan als veelvoud van den gulden, worden gemunt zilveren standpenningen ter waarde van twee en een halven gulden, welke, behalve de hieruit voortvloeijende verandering in de aanduiding der geldswaarde (*f* 2½), overigens, voor zoo veel den beeldenaar betreft, zullen worden geslagen naar de bepalingen ten aanzien van den drieguldén bestaande.

Art. 3. In het gehalte der standpenningen wordt eene ruimte toegestaan van een duizendste voor de gouden standpenningen en van drie duizendsten voor de zilveren standpenningen, in beide gevallen tot helfte boven en ter helfte van deze ruimte beneden de bepalingen van de wet.

Art. 4. De ruimte in het gewigt der standpenningen bij den muntslag veroorloofd, zal hoogstens mogen bedragen: *Goud*, voor de stukken van tien en vijf gulden, een en een half duizendste gedeelte van het gewigt van ieder stuk, zoowel boven als beneden het gewigt.

Zilver. Voor het twee en een halven guldenstuk, twee duizendste gedeelten, voor den halven gulden vier duizendste gedeelten, voor het 25 cents stuk zes duizendste gedeelten, voor de 10 en 5 centsstukken 10 duizendste gedeelte van het gewigt van ieder stuk zoo wel boven als beneden dat gewigt.

Op de koperen stukken van één en van één halven cent, zal deze ruimte hoogstens mogen bedragen *een vijftigste* van het gewigt van ieder stuk, mede zoowel boven als beneden dat gewigt.

Art. 5. Aan den koning blijft voorbehouden, tot daarstelling en uitgifte der, volgens deze wet, verbeterde zilveren muntspecien, zoodanige maatregelen te nemen, als noodzakelijk zullen worden bevonden.

Naar men uit Brussel meldt heeft de centrale sectie der kamer van vertegenwoordigers, die met het onderzoek van het ontwerp belast is, waarbij de aanneming van de bepalingen der conferentie voorgesteld wordt, zich het eerst zaturdag vereenigd en zondag eene langdurige bijeenkomst gehouden. Overeenkomstig de in de afzonderlijke sectien aangenomen orde, heeft ook de centrale afdeeling zich het eerst met de vraag omtrent de incompetentie bezig gehouden, en deze met eenparigheid verworpen. Daarop heeft zij zich met het onderzoek van het traktaat en de beide ontwerpen bezig gehouden en vervolgens haren rapporteur gekozen, waartoe met eenparigheid, met uitzondering van zijne eigene stem, de heer *Dolez* gekozen werd. Eene derde bijeenkomst was tegen gisteren morgen belegd. De ministers zouden uitgenoodigd zijn om zich bij die bijeenkomst in den boezem der afdeeling tot het geven van eenige inlichtingen te begeven. Deze bijeenkomst zou waarschijnlijk de laatste zijn; maar de heer *Dolez* zou wel eenige dagen noodig hebben om zijn rapport op te maken, waarvan men de mededeeling dus niet voor donderdag of vrijdag in de kamer verwachtte. Zulks deed gelooven dat de discussie wel niet voor maandag den 4den maart zou geopend worden.

— De regering van Luik heeft een voorbeeld gegeven, hetwelk de vrienden van den vrede hopen dat ook de andere steden, die vroeger tegen de afscheiding van Limburg en Luxemburg adressen hebben ingezonden, zal nagevolgd worden. De gezegde raad heeft in zijne zitting van den 23sten februarij, met 18 tegen 4 stemmen een adres aan de beide kamers gestemd, waarbij men te kennen geeft, dat de bedoeling van het vorig adres niet was om het bewind tot een onbepaalden tegenstand aan te moedigen. De inhoud van het thans ingezonden stuk luidt als volgt:

» Mijne Heeren!

» In het vorig jaar heeft de gemeenteraad zijnen wensch geuit ten voordeele van de integriteit van het grondgebied en de reductie van de schuld.

» Thans nu de omstandigheden veranderd zijn, nu de verklaringen door het gouvernement op de tribune gedaan ons openbaren, dat de onderhandelingen tot haar einde zijn gekomen; thans nu er een uiterste partij moet genomen worden: aan te nemen het traktaat van de conferentie, of het land aan al de rampspoeden prijs te geven, welke de tegenstand zou kunnen naar zich sleepen, — thans is het voor ons een gebiedende pligt te protesteren tegen de uitlegging, die men aan onzen eersten stap mogt willen geven, en u te verklaren, dat het nimmer onze meening geweest is, om het gouvernement tot een tegenstand, die alles op het spel zou zetten, aan te drijven.

» Wij zullen ons, mijne heeren, gewisselijk niet veroorloven om den weg, dien gij volgen moet, voor te schrijven: als vertegenwoordigers van het land, zult gij bij de beslissende stemming, die gij uitbrengen moet, en waarvan de geheele verantwoordelijkheid op u nederkomt, deszelfs ware belangen in het oog houden."

Het voorbeeld door de regering van Luik gegeven, meent men daarom als van belang te moeten aanmerken, omdat het tegenovergestelde adres dier zelfde regering in junij ll., toenmaals ter navolging aan andere steden werd aanbevolen. Deze mogten nu zien, naar hetgeen men te Luik dacht, dat er geen schande in was gelegen, om ten deze van gevoelen te veranderen.

— De meeste belgische bladen deelen thans een uittreksel mede van een brief door den schoonzoon des graven *de Merode*, den jeugdigen franschen pair *de Montalembert*, aan den heer *Dumortier* geschreven, die gemeend heeft wel niet alles, maar toch een goed gedeelte van dien brief door de dagbladen te kunnen openbaar maken. De heer *de Montalembert* begint met te zeggen, dat hij in zijne droefheid over den keer, dien de zaken in Belgie hadden genomen, een weinig was opgebeurd geworden, na de lezing van het bekend adres des heeren *Dumortier* aan de Belgen. Daarna deelt de briefschrijver een onderhoud mede, dat hij zegt gehad te hebben met een maarschalk van Frankrijk en voormalig minister, die zijne meening aan den graaf had te kennen gegeven, dat zoo de Belgen hadden volhard, al de mogendheden zouden gezwicht hebben en Belgie den oorlog niet hadden durven aandoen. Daarop gaat de graaf in dezer voege voort: » En terwijl geheel Europa, voor uwen tegenstand ten gunstigste gestemd is, terwijl God alles schijnt beschikt te hebben, om u eenen gemakkelijken en voordeeligen roem te doen behalen, om u onder de natien eervol en ernstig vast te wortelen, verliest Belgie het hoofd en strijkt schandelijk de vlag voor den strijd!! Niet voor den zegevierenden vreemdeling, niet voor de jammeren van den vreemden inval, niet voor de zedelijke afkeuring der openbare meening; neen, maar voor uwe eigene woekeraars, voor uwe alvermogende winkeliers ziet men uwe zoo rijke aristocratie, uwe zoo welsprekende democratie zwichten. Te vergeefs zoek ik in de geschiedenis het voorbeeld van zulk eene schande!"

De graaf beklaagt zich vervolgens dat de materiele belangen thans meer de overhand bekomen; dat in het eenig land ter wereld, waar het katholicismus zonder banden bestaat, de katholijken geen moeds genoeg gehad hebben om zich voor de grootste ramp, de nationale onteering, te bewaren; dat men die zelfs vrijwillig ondergaan had. Hij meent dat er geen Belgie meer bestaat van het oogenblik, dat men zonder zwichten toegeeft. Gij moogt — zegt hij — gerust en gelukkig binnen uwe grenzen van de 24 artikelen leven, gij moogt eenen steeds toenemenden voorspoed genieten, eene vrije en geregelde constitutie bewaren, gij zult des niet te min onteerd zijn. De eenige wensch, meent de graaf, die Belgie zou overblijven, zou de geheele inlijving bij Frankrijk zijn, maar ook dit zou Belgie niet te beurt vallen; bij den eersten oorlog zou men de Belgen als oproerige Iloten, even als Polen verdeelen.

— De *Emancipation* behelst thans ook een betoog van den graaf *Robiano de Borsbeek*, ter wederlegging van het geschrift des heeren *de Gerlache* voor de aanneming der 24 artikelen.

— Een der patriotische bladen van Brussel, altijd nog een groot voorstander van den gewapenden tegenstand, vermeent dat het Belgie niet aan middelen kan ontbreken, om den oorlog te voeren; immers men was rijk genoeg; het land bezat voor meer dan vijftig duizend millioenen Hossellen en andere Romeinen! men kon dus geld genoeg bijeenkrijgen, om voor de nationaliteit en de eer den oorlog te voeren.

— De brusselsche bladen melden, dat er tegen aanstaanden maandag weder een groot diner van 80 couverts op het paleis bij vorst *Leopold* zou zijn.

— Het brusselsch Handelsblad meldt heden onder zijn beursberigt: Men vindt algemeen dat de beslechting der staatkundige kwestie zich te lang laat wachten. Daar intusschen ieder ten voordeele van den vrede gestemd is, neemt men geduld; en bij de minste verflaauwing in den koers doen zich koopers op.

— Te Antwerpen was gisteren de notering: Belg. 99,99½; 3 pCt. 69½; Spanje 17 drie achtste; Nap. r. 93; Rom. L. 100¼; Certif. te Antw. 99¼; Wissel op Amst. en Rott. ⅝ pCt. v.

— Uit Lima wordt, onder dagteekening van 28 november, het berigt bevestigd, dat de Chilianen die stad den 8sten verlaten en zich weder aan boord hunner schepen begeven hadden, waarop de generaal *Santa Cruz* binnen te Lima was binnengerukt en de gemeenschap met Callao hersteld had.

Een deel der chilische troepen bezette de provincie Libertad, noordwaarts van Lima gelegen. Hun bevelhebber had de havens van Callao onder blokkade verklaard, maar de vreemde agenten weigerden die blokkade te erkennen. *Santa Cruz* had den chilischen Opperbevelhebber voorslagen van vrede, onder bemiddeling van den Engelschen Gezant, laten doen, maar zij waren met verachting van de hand gewezen.

NAGEKOMEN BERIGTEN.

In de berigten uit Brussel tot heden morgen vroeg blijkt niets naders omtrent het rapport der centrale sectie over de aan de kamer aangebodene ontwerpen.

— Gisteren is in den loop van den dag weder een koerier van Parijs met depêches voor het belgisch bewind aangekomen.

— *l'Observateur* weêrspreekt het berigt van den *Moniteur* omtrent het voorgevallene met den Ier *Steele*. Deze was zelf aan het bureau van dat blad de verzekering komen geven van de echtheid van het vroeger berigt van *l'Observateur*.

— *l'Emancipation* beklaagt zich, dat het bewind te Brussel in der tijd de autorisatie niet verleend heeft tot de oprigting van eene escomptebank te Brussel; dan zoude men thans weinig van al die klagten over de handel- en nijverheids-crisis hebben gehoord hebben. Hetzelfde blad behelst ook in zijn nommer van heden een medegedeeld berigt, waarin de steller voorslaat, als een nieuw middel om Limburg en Luxemburg te bekomen, dat men deze landstreken zelve hare keus liet doen, haar de manschappen, die in het belgisch leger dienen, te gelijk met de door hen opgebragte belastingen terugzond; dan zouden zich, volgens des schrijvers meening, aldaar eene magt organiseren, die men niet zou durven aantasten; men zou Belgie niets ten laste kunnen leggen, en de beide genoemde gewesten zouden op die wijs, zonder bezwaar, zich aan Belgie kunnen aansluiten.

— Het belgisch blad, dat in het Luxemburgsche uitkomt, verzekert, dat men thans met de bewapening der vesting Luxemburg bezig is, en alle voorzorgen even als in oorlogstijd daar het garnizoen, worden waargenomen. De artillerie is er door 300 man van de reserve versterkt geworden.

— In een der belgische bladen wordt weder uit Venloo van den 23sten geschreven, dat hetgeen men daar voorzien en gevreesd had, zich reeds verwezenlijkte: Het hollandsch leger tusschen 's Bosch en Nijmegen geconcentreerd, aan infanterie alleen sterk 25 bataillons, of 25,000 man, stond namelijk gereed, om in de eerste dagen van maart, de stad Venloo en het afgescheiden gedeelte van Limburg te bezetten.

Te Breda, bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers